

Italien. Set fra et dansk Synspunkt forekommer den ikke særlig omfattende eller grundfæstet. Men den Omstændighed, at en Række kloge og veltalende Kvinder har slaaet til Lyd for Sagen under det store Kvindemøde i Maj, vil forhaabentlig bidrage til, at den faar stærkere Vækst.

Følgende er et Brudstykke af Brevet:

» . . . det havde vakt nogen Misfor nøjelse hos enkelte af det internationale Raads Medlemmer, at der ikke til noget af de offentlige Møder var sat Valgret for Kvinder paa Programmet. For at bøde herpaa arrangerede den italienske Kvindevalgretsforening den 15. Maj et Møde, hvor der kun skulde tales om Valgret.

Det blev holdt i »Theatro Nazionale«, der var fyldt til sidste Plads af en begejstret Tilhørerskare, som hilste hver Tale med Haandklap og Bravoraab.

Blandt Talerne var først og fremmest Pastor Anna Shaw, hvis Evne til at rive Tilhørerne med er kendt ikke blot i København fra det internationale Valgretsmøde i 1906, men hvert Sted, hvor hun senere har deltaget i Alliancens Kongresser. I Løbet af ti Minutter fremførte hun en Række Beviser paa Sagens Retfærd, der maatte omvende selv den mest forstokkede Modstander. Og en saadan Agitator var netop nødvendig overfor Landets Kvinder. Naar den italienske Afdeling af

Kvinderaadet ikke havde sat Valgretten paa det officielle Program, var Grunden Frygt for, at en Del af de lokale Medlemmer skulde forlade Raadet, naar et saa revolutionært Emne blev behandlet!

Efter Miss Shaw kom bl.a. en Englænderinde, der vakte adskilligt Mishag ved at forsvare Suffragetternes Handlemaade.

Det stærke Bifald, der som Regel fulgte Foredragene, var næppe noget Udtryk for Italienerindernes Begejstring for Kvindevalgret, thi det var for en stor Del de internationale Medlemmer fra alle Lande, der fyldte Salen. Om den italienske Del af disse gælder utvivlsomt, at de toneangivende ikke interesserer sig for Valgret, ja endog er Modstandere af den. Til Forklaring herpaa tjener, at de er udgaaede fra andre Lag i Befolkningen end Valgretskvinderne rundt om i Landene; deres Opdragelse og Naturel gør dem nærmest til Modstandere. Her i Italien finder man i Kvinderaadets Bestyrelse fortrinsvis Komtesser og Marcheser. Hele Middelstanden savnes — de Kvinder, der gennem Studium og Erhverv har Arbejde udenfor Hjemmet og i de fleste Lande danner Fortroppen i Valgretsbevægelsen. Hvis der i det italienske Kvinderaad findess selvverhvende Kvinder, som er Tilhængere af Valgret, da mærker man dem i hvert Fald ikke.

Naar man kender den almindelige Baggrund for Kvindebevægelsen herhede, maa man i særlig Grad beundre de enkelte Kvinder, der bryder ud og offentlig kræver Valgret samt danner Foreninger med denne som Formaal. En af de mest virksomme er Frk. Professor Teresa Labriola (Jurist), kendt i København fra 1906. Hun har været medvirkende til, at der findes en Kvindevalgretsforening i Rom med et Par Hundrede Medlemmer — et imponerende Antal efter Omstændighederne — samt nogle mindre Foreninger i Milano og andre Byer.

— I det hele og store maa det dog siges, at Valgret for Kvinder er en upopulær Tanke i Italien — hos begge Køn. Sagens Forkæmpere har sikkert en lang og tornefuld Vej for sig.

M. H.

## Sverig.

Kvindernes Bygning paa den baltiske Udstilling.

Paa Malmøudstillingen findes ingen smukkere Bygning end Kvindernes — en nøjagtig Gengivelse af Herregaarden »Aarsta«, hvor Frederika Bremer havde sit Barndomshjem og hvortil hun vendte tilbage for at dø.

Med sin og sikker Smag og med dyb Pietet for den kloge Forfatterinde, som var den første virkelige

Til Leje af et lille Værelse 96 Kr., til Lys og Brændsel 3 Kr. 82½ Øre (heri medregnet Brændsel), til Klæder, Skotøj og Vask 144 Kr. 50 Øre (som Forklaring paa, at dette Beløb er ret stort i Forhold til de øvrige Udgifter, tilføjer Moderen en lille rørende Bemærkning om, at hendes Datter »endnu er saa ung og derfor gerne vil være ren og pæn i Tøjet«), til Mad anvendes 236 Kr. — altsaa ikke en Gang 50 Øre om Dagen for to voksne Personer. Moderen forklarer, at deres Kost bestaar i »The og Brød til daglig, om Søndagen et lille Stykke Kød og 2 Gange om Maaneden en Flaske Mælk«.

## Bøder.

De russiske Fabrikanten har kontraktmæssig Ret til at idømme de arbejdende Kvinder Bøder, og dette medfører ofte en betydelig Ind-

skrænkning af Lønnen. Der gives Bøde, hvis nogen kommer for sent, hvis Arbejdet ikke er tilstrækkelig godt udført, ligeledes for »at le«, endog for »ikke at være oplagt til sit Arbejde«.

I et stort og velbekendt Etablissement i St. Petersburg, hvor der laves Aarskalendere, faar Kvinderne en Løn af 82½ Øre om Dagen; men det hænder, at de idømmes Bøder paa 90 Øre — en Dags Arbejde kan saaledes i Stedet for Løn »indbringe« dem en Gæld til Fabrikken paa 7½ Øre. Paa et Væveri i samme By kan de ved et bestemt Arbejde opnaa en Dagløn af 2 Kr. 70 Øre; men med Fradrag af Bøde-

summer hænder det, at der om Aftenen kun er 57 Øre tilbage af Lønnen.

Bødernes Størrelse beror ikke paa et Skøn; der findes bestemt fastsatte Bødeskalaer, svarende til Forseelsens Art og Omfang. Dersom en Fabriksarbejderske føler sig træt eller daarlig og sætter sig ned, kan hun idømmes fra 15 til 30 Øres Bøde. Dersom hun taber et Redskab fra 7½ til 22 Øre. Hvis hun undlader at hilse sin Arbejdsgiver eller Formand fra 15 til 30 Øre.

Paa et nyt og moderne Uldspinderi i St. Petersburg varierer Bøderne mellem 45 og 90 Øre, mens den maanedlige Gennemsnits-